தானியலேல் புத்தகம் - நூற்று பன்னிரண்டு

இஷ்மாயலேின் தீர்க்கதரிசனச் சின்னார்த்தத்தை வளிெப்படுத்துதல்: வில்லாளியிலிருந்து 144,000 பரேக்கு முத்திரயைிடுபவராக

Jeff Pippenger
2024-03-02

> தவேன் அந்தப் பயைனோடிருந்தார்; அவன் வளர்ந்து, வனாந்தரத்தில் குடியிருந்து, வில்லாளனானான். ஆதியாகமம் 21:20.

இஸ்மாயலேல் ஒரு வில்லாளனானான்; அது யுத்தத்தின் ஒரு சின்னமும், ரோமின்மலேல் நிறைவேற்றப்படும் நிர்வாகத் தீர்ப்பின் ஒரு சின்னமும் ஆகும்.

> பாபிலோன் தசேத்திலிருந்து ஓடிப்போய்த் தப்பிப்பவர்களின் சத்தம், நம்முடயை தவேனாகிய கர்த்தரின் பழிவாங்குதலயைும், அவருடயை ஆலயத்திற்காகிய பழிவாங்குதலயைும் சியோனில் அறிவிக்கிறதாயிருக்கிறது. பாபிலோனுக்கு விரோதமாக வில்லாளிகளை ஒன்றுகூட்டுங்கள்; வில்லை வளைப்பவர்கள் எல்லாரும் அதற்கு எதிராகச் சுற்றிலும் முகாமிடட்டும்; அதிலிருந்து ஒருவரும் தப்பவிடப்படாதிருப்பாராக; அவள் சயெ்த கிரியகைக்கேற்ப அவளுக்குப் பதில்சயெ்யுங்கள்; அவள் சயெ்த எல்லாவற்றின்படியும் அவளுக்குச் சயெ்யுங்கள்; ஏனனெில் அவள் கர்த்தருக்கு விரோதமாகவும், இஸ்ரவலேின் பரிசுத்தருக்கு விரோதமாகவும் அகந்தயைாயிருந்தாள். எரமேியா 50:28, 29.

வில்லாளர்கள் பாபிலோனுக்கு அவளுடயை கிரியகைக்கேற்ப பிரதிகாரம் சலெுத்துகின்றனர்; மலேும் அந்தப் பிரதிகாரம் விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின்போது, வளிெப்படுத்தல் பதினட்டோம் அதிகாரத்தின் இரண்டாம் சத்தத்தோடு ஆரம்பிக்கிறது; அப்போததான் பாபிலோனின் முன்னறேிச் சலெ்லும் நிர்வாகத் தீர்ப்பு ஆரம்பமாகிறது.

> அப்பொழுது நான் வானத்திலிருந்து வறேொரு சத்தம் சொல்லுவதைக் கட்டேனே்: “என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவளுடயை பாவங்களில் பங்குகொள்ளாதபடியும், அவளுடயை வாதகைளில் பறொதபடியும், அவளைவிட்டு வளிெயே வாருங்கள். ஏனனெில் அவளுடயை பாவங்கள் வானமட்டும் எட்டியுள்ளன; தவேன் அவளுடயை அக்கிரமங்களை நினைவுகூர்ந்திருக்கிறார். அவள் உங்களுக்கு எவ்வாறு பிரதிபலன் கொடுத்தாளோ, அவ்வாறே அவளுக்கும் பிரதிபலன் கொடுங்கள்; அவளுடயை கிரியகைளின்படி அவளுக்கு இரட்டிப்பாய் இரட்டிப்பு கொடுங்கள்; அவள் நிரப்பிய பாத்திரத்திலயேே அவளுக்கு இரட்டிப்பாய் நிரப்புங்கள். அவள் தன்னை எவ்வளவாய் மகிமைப்படுத்திக்கொண்டு இன்பவிலாசமாய் வாழ்ந்தாளோ,

> அவ்வளவாய் அவளுக்கு வேதனையையும் துக்கத்தையும் கொடுங்கள்; ஏனெனில் அவள் தன் இருதயத்தில், 'நான் இராஜமாதாவாய் வீற்றிருக்கிறேன்; நான் கைம்பெண் அல்ல; நான் துக்கத்தை ஒருபோதும் காணேன்' என்று சொல்லுகிறாள்." வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 18:4–7.

இஷ்மாயேலும் அவன் தாய் ஹாகாரும் முதற்பிறந்தவனின் உரிமையைச் சுதந்தரிக்காமல் தடுக்கப்பட்டு, வெளியேற்றப்பட்டார்கள். இவ்வாறாக, பொறாமையே இஸ்லாமின் தீர்க்கதரிசனத் தூண்டுதலாகவும், போர் அவர்களின் தீர்க்கதரிசனப் பணியாகவும் ஆனது. முதல் குறிப்பில், சாராள் இஷ்மாயேலின்மேலும் அவன் தாயின்மேலும் விதித்த கட்டுப்பாடு இடம்பெறுகிறது; அந்த "கட்டுப்பாடு" தேவனுடைய வார்த்தையெங்கும் மற்றும் வரலாற்றெங்கும் இஸ்லாமின் பிரதான தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்பாக ஆனது. இஷ்மாயேலின் சந்ததியினர் காட்டு மனிதர்களாயிருக்க வேண்டியவர்கள்; அவர்களின் கை ஒவ்வொருவனுக்கும் விரோதமாக இருக்கும்; அவர்களுடைய அந்தக் காட்டு இயல்பு, குதிரை இனத்தைச் சேர்ந்த காட்டு அரபுக் கழுதையால் சித்தரிக்கப்படுகிறது. ஆகையால், முதல் மற்றும் இரண்டாம் ஐயோவுகளின் இஸ்லாமியப் போர், கோபமுற்ற குதிரைகளின்மேல் சவாரி செய்யும் போர்வீரர்களாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

இஸ்லாம் என்பது பிந்தைய மழையின் செய்தியாகும்; ஆகையால் அந்த மூன்று ஐயோக்களும் மூன்று குறிப்பிட்ட தீர்க்கதரிசனக் கோடுகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவது மிகுந்த பொருத்தமானதாகும், ஏனெனில் பிந்தைய மழையின் முறைமை "கோடின்மேல் கோடு" என்பதாகும். முதல் இரண்டு கோடுகளின் தீர்க்கதரிசனப் பண்புகள் ஒன்றாகக் கொண்டுவரப்படும்போது, அவை மூன்றாம் ஐயோவின் கோட்டினை நிறுவுகின்றன. இந்த மூன்று தீர்க்கதரிசனக் கோடுகளும் ஒன்றுநூற்று நாற்பத்துநாலாயிரம் பேரின் முத்திரையிடும் காலத்தை விளக்குகின்றன. அந்த மூன்று கோடுகளும் பிந்தைய மழை ஊற்றப்படுகிற காலத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன; ஏனெனில் மூன்றாம் ஐயோ 2001 செப்டம்பர் 11 அன்று வந்தபோது, பிந்தைய மழை தெளிக்கத் தொடங்கியது.

> "பிந்திய மழை தேவனுடைய ஜனங்களின்மேல் பொழியப்பட வேண்டியுள்ளது. வல்லமையுள்ள ஒரு தூதன் வானத்திலிருந்து இறங்கி வர வேண்டியுள்ளது; அவனுடைய மகிமையினால் பூமி முழுவதும் ஒளியூட்டப்பட வேண்டியுள்ளது." Review and Herald, April 21, 1891.

முத்திரையிடுதலின் காலம் ஆகஸ்ட் 11, 1840 அன்று தொடங்கி, அக்டோபர் 22, 1844 அன்று மூன்றாம் தூதன் வந்தடைந்ததுடன் முடிவுற்ற காலப்பகுதியினாலும் சித்தரிக்கப்பட்டது. அந்த காலப்பகுதி ஆபக்கூக் இரண்டாம் அதிகாரத்திலும் சித்தரிக்கப்பட்டது. மில்லரைட் வரலாறு ஆபக்கூக் இரண்டாம் அதிகாரத்தை நிறைவேற்றியது; அவ்வாறு நிறைவேற்றும்போது, அது ஆகஸ்ட் 11, 1840 அன்று தூதன் இறங்கி

வந்தபோத தொடங்கி, அக்டோபர் 22, 1844 அன்ற மூன்றாம் தூதன் வந்தடைந்தபோத முடிவுற்றத.

ஆதியாகமம் இரண்டாம் அதிகாரம், தரிசனத்தின் முடிவில் அந்தத் தரிசனம் “பசேும்” என்ற சுட்டிக்காட்டுகிறத. வெளிப்படுத்தல் பத்தாம் அதிகாரத்தின் மூன்றாம் வசனத்தில், தூதன் ஒரு மகத்தான சத்தத்தோடு கூவினான் (பசேினான்), மலேும் 1844 அக்டோபர் 22 அன்ற அதே தூதன் “இனி காலம் இருக்காத” என்ற சத்தியம்பண்ணினான் (பசேினான்). ஆதியாகமம் இரண்டாம் அதிகாரத்தின் முதலாம் வசனத்தில் உள்ள காவலன், 1840 ஆகஸ்ட் 11-இல் அமைந்திருக்கிறான்; ஏனெனில் அப்போததான் காவலர்கள் தங்கள் சத்தத்தை உயர்த்தகிறார்கள்.

1888-ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சியில், பூமியைத் தமத மகிமையினால் ஒளிரச்செய்ய வேண்டிய வெளிப்படுத்தின விசஷேம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்திலுள்ள தூதனை அத பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகிறத என்ற சகோதரி வடை் அடையாளப்படுத்தகிற அந்த நிகழ்வில், காவலாளிகள் (ஜோன்ஸ் மற்றும் வாக்னர்) தவேனுடைய ஜனங்களுக்கு அவர்களுடைய மீறதல்களை வெளிக்காட்டும்படியாக, எக்காளம்போல் தங்களுடைய “குரல்களை” உயர்த்தினார்கள்; ஏனெனில் அவர்களுடைய செய்தியே லவோதிக்கயோவுக்கான செய்தியாக இருந்தத. 1888-ஆம் ஆண்டின் வரலாற்றால் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்ட 2001 செப்டம்பர் 11 அன்ற, கர்த்தர் தமத கடைசி நாள் ஜனங்களை எரமேியாவின் பழைய பாதைகளுக்குத் திரும்ப நடத்தினார்; அங்கே காவலாளிகளின் சொல்லுக்குச் செவிகொடுக்கப்படவில்லை. அந்தத் தூதனின் இறக்கம், காவலாளிகளின் தீர்க்கதரிசனப்பூர்வமான வருகையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறத.

1840 ஆகஸ்ட் 11 அன்ற வந்த “சத்தம்” காவலாளிகளின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டத; மலேும், தன் ஏமாற்றத்தின் பின்பு தவேனிடத்திலான தன் விசுவாசத்தக்கும் நம்பிக்கைக்கும் திரும்புவானானால், அவன் தவேனுடைய வாயாயிருப்பான் என்ற எரமேியாவுக்குச் சொல்லப்பட்டத. தாமதித்திருந்த தரிசனம் இறதியில் 1844 அக்டோபர் 22 அன்ற வந்தபோத, அத “பசேினத.” மில்லரடை் வரலாற்றில் நிறைவேறிய ஆபக்கூக் இரண்டாம் அதிகாரத்தின் காலப்பகுதி, ஒரு இலட்சத்த நாற்பத்திநானாயிரம் பரேின் முத்திரையிடப்படுதல் எனும் காலப்பகுதியை விளக்குகிறத.

1840 ஆகஸ்ட் 11 முதல் 1844 அக்டோபர் 22 வரையிலான காலம், நூற்ற நாற்பத்திநான்காயிரம் பரேின் முத்திரையிடுதலை விளக்குகிறத என்பதைக் கண்டறிதல் அத்தியாவசியமானத; இதவே பின்மழை ஊற்றப்படுகிற காலப்பகுதி ஆகும். “வரி மலே் வரி” என்னும் முறையின்படி பின்மழையின் செய்தி அடையாளம் காணப்பட வேண்டியதனால் இத அத்தியாவசியமாகும். நூற்ற நாற்பத்திநான்காயிரம் பரேின் முத்திரையிடுதலாகிய அந்த விசஷே காலப்பகுதி தீர்க்கதரிசன வரிகளில்

மறமறபடியும் சித்தரிக்கப்படுகிறத; ஹபக்கூக்க 2-லும் இதவே காணப்படுகிறத; அதை மில்லரைட் வரலாற்றில் நிறவைறேியதாக சகோதரி வடை் நரேடியாக அடயைாளப்படுத்தகிறார். மலேும், நூற்ற நாற்பத்திநான்காயிரம் பரேின் வரலாற்றில் மில்லரடைட் வரலாற மறபடியும் நிகழ்கிறத என்ற அவர் மீண்டும் மீண்டும் போதிக்கிறார்.

“இரண்டாம் வரகையின் காலத்திற்குப் பொரந்தவதாக அவர்கள் கரதியிரந்த தீர்க்கதரிசனங்களோடு ஒன்றிணைந்த, அவர்களடையை நிச்சயமின்மயைும் எதிர்பார்ப்புமிக்க நிலயைிற்குச் சிறப்பாக ஏற்ற போதனயைும் இரந்தத; அத, இப்போத அவர்களடையை புரிதலுக்க இரளாக இரந்தத தக்க காலத்தில் தளெிவாக்கப்படும் என்ற விசுவாசத்தில், அவர்கள் பொறமயையுடன் காத்திரக்கும்படி அவர்களை ஊக்குவித்தத.

இந்த தீர்க்கதரிசனங்களில் ஒன்றாக ஆபக்கூக்க 2:1–4 இல் உள்ளதாவத: “நான் என் காவலில் நின்ற, கோபுரத்தின் மலே் நிலைபெற்ற, அவர் என்னோடு என்ன சொல்லுவாரோ, நான் கடிந்தகொள்ளப்படும்போத என்ன பதிலளிப்பனேோ என்ற காண நோக்கிக்கொண்டிரப்பனே். அப்போத கர்த்தர் எனக்குப் பதிலளித்த, ‘தரிசனத்தை எழுத; ஓடிக்கொண்டிரக்கிறவனும் வாசிக்கத்தக்கபடி பலகைகளின் மலே் தளெிவாக எழுத. ஏனனெில் அந்தத் தரிசனம் இன்னும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குரியத; ஆனால் முடிவில் அத பசேும், பொய்யாகாத; அத தாமதிப்பதபோல் தோன்றினாலும், அதற்காகக் காத்திர; அத நிச்சயமாக வரம், தாமதிக்காத. இதோ, பரெுமிதமுள்ளவனடையை ஆவி அவனுக்குள் சவெ்வயைாக இல்லை; ஆனால் நீதிமான் தன் விசுவாசத்தினால் உயிர்வாழ்வான்’ என்ற சொன்னார்.”

1842 ஆம் ஆண்டிலயேே, “தரிசனத்தை எழுதி, ஓடுகிறவன் அதைப் வாசிக்கும்படியாக பலகைகளின்மலே் தளெிவாக எழுதவாயாக” என்ற இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தில் கொடுக்கப்பட்டிரந்த வழிநடத்தல், தானியலேும் வளெிப்படுத்தலும் ஆகியவற்றின் தரிசனங்களை விளக்குவதற்காக ஒர தீர்க்கதரிசனப் படவிளக்க அட்டவணயைைத் தயாரிக்கச் சார்ல்ஸ் ஃபிட்சுக்க உந்ததலாயிற்ற. அந்த அட்டவணயைின் வளெியீடு, ஆபக்கூக்கிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிரந்த கட்டளயைின் நிறவைறே்றமாகக் கரதப்பட்டத. ஆயினும், அந்தச் சமயத்தில், தரிசனத்தின் நிறவைறே்றத்தில் வளெிப்படயைாகத் தோன்றும் ஒர தாமதம்—அதாவத காத்திரக்கும் காலம்—அதவே தீர்க்கதரிசனத்திலயேே முன்வகைக்கப்பட்டிரப்பதை யாரம் கவனிக்கவில்லை. அந்த ஏமாற்றத்திற்குப் பிறக, இந்த வதேவசனம் மிகவும் முக்கியமாய்த் தோன்றியத: “தரிசனம் இன்னும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குரியத; ஆனாலும் முடிவில் அத பசேும், பொய்யுரயைாத; அத தாமதித்தாலும் அதற்காகக் காத்திர; அத நிச்சயமாக வரம்; அத தாமதிப்பதில்லை…. நீதிமான் தன் விசுவாசத்தினால் வாழ்வான்.”

எசக்கேியலேின் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரு பகுதியும் விசுவாசிகளுக்கு வலிமயையும் ஆறுதலுமாகிய ஒரு ஆதாரமாக இருந்தது: “கர்த்தருடயை வார்த்தை எனக்குண்டாகி, அவர் சொல்லினார்: மனுஷகுமாரனே, ‘நாட்கள் நீள்கின்றன, ஒவ்வொரு தரிசனமும் தவறிப்போகிறது’ என்று இஸ்ரவலே் தசேத்தில் நீங்கள் சொல்லுகிற இந்தப் பழமொழி என்ன? ஆகயைால் அவர்களிடம் சொல்லு: கர்த்தராகிய ஆண்டவர் இவ்வாறு சொல்லுகிறார்.... நாட்கள் சமீபத்தில் உள்ளன, ஒவ்வொரு தரிசனத்தின் நிறவைற்றேமும் நருெங்கியுள்ளது.... நான் பசேுவனே்; நான் பசேும் வார்த்தை நிறவைறேும்; அது இனி நீட்டிக்கப்படாது.” “இஸ்ரவலே் வம்சத்தார் சொல்லுகிறார்கள்: அவன் காணும் தரிசனம் பல நாட்களுக்குப் பின்பட்டதற்காகவே; அவன் மிகவும் தூரத்திலுள்ள காலங்களைப்பற்றியே தீர்க்கதரிசனம் சயெ்கிறான். ஆகயைால் அவர்களிடம் சொல்லு: கர்த்தராகிய ஆண்டவர் இவ்வாறு சொல்லுகிறார்; என் வார்த்தகைளில் ஒன்றுகூட இனி தாமதிக்கப்படாது; நான் பசேிய வார்த்தை நிறவைறேும்.” எசக்கேியலே் 12:21–25, 27, 28.” The Great Controversy, 391–393.

மில்லரட்டுகள் தாங்கள் பத்து கன்னியரின் உவமயையையும், ஆபக்கூக் இரண்டாம் அதிகாரத்தயையும் நிறவைற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று மட்டுமல்லாமல், தாங்கள் இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்களை நிறவைற்றிக் கொண்டிருந்த வரலாறே, “ஒவ்வொரு தரிசனத்தின் விளைவும்” நிறவைற்றப்படவிருந்த அதே வரலாறு என்று எசக்கேியலே் அடயைாளம் காட்டியதன்ெறும் காணுமாறு வழிநடத்தப்பட்டார்கள். ஒரு நூற்று நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பரேின் முத்திரயைிடுதலை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அந்த வரலாற்றுக் கோட்டில்தான் ஒவ்வொரு தரிசனத்தின் விளைவும் நிறவைறேுகிறது!

பிற்கால மழயைின் காலத்தயையும், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்துநான்காயிரம் பரேின் முத்திரயைிடுதலயையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கோடுகள், தீர்க்கதரிசன வரலாறு மாற்றமற Alpha மற்றும் Omega என்ற கயைொப்பத்தகைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நிலைநிறுத்துவதற்காக ஒன்றாகக் கொண்டு வரப்படுகின்றன.

மில்லரட்ைட் வரலாறு வளெிப்படுத்தல் பத்தாம் அதிகாரத்தின் தவேதூதனின் சத்தத்தோடு தொடங்கி, அதே சத்தத்தோடு முடிவடகைிறது. சப்ெடம்பர் 11, 2001 வளெிப்படுத்தல் பதினட்ெடாம் அதிகாரத்தின் முதல் சத்தத்தோடு தொடங்கி, வளெிப்படுத்தல் பதினட்ெடாம் அதிகாரத்தின் இரண்டாம் சத்தத்தோடு முடிவடகைிறது. ஆபக்கூக் இரண்டாம் அதிகாரம் காவலாளிகளின் சத்தத்தோடு தொடங்கி, எரமேியாவின் காவலாளியின் சத்தத்தோடு முடிவடகைிறது. முதல் ஐயோ முகம்மதுவோடு தொடங்கி, முகம்மது இரண்டாமவரோடு முடிவடகைிறது. இரண்டாம் ஐயோ இஸ்லாமின் நான்கு தவேதூதர்கள் விடுவிக்கப்படுவதோடு தொடங்கி, இஸ்லாம் கட்டுப்படுத்தப்படுவதோடு முடிவடகைிறது.

பின்மழையாகிய முறைமை என்பத ஏசாயாவின் “வரி மலே் வரி” என்ற முறைமையைே ஆகும்; மலேும் பின்மழையின் சயெ்தியை அடையாளம் காணவும் நிலைநிறுத்தவும் ஒன்றிணைக்கப்படும் அந்த வரிகள் தவறாமலே ஆல்பாவும் ஒமகோவும் எனும் முத்திரயைை உடையைவயைாக இருக்கின்றன. வளெிப்படுத்தின விசஷேம் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தின் முதல் ஐயோ, முகம்மதவுடன் தொடங்கி முகம்மத இரண்டாமனுடன் முடிவடைகிறத. அந்தக் காலப்பகுதி இருவகயைான யுத்தங்களாகப் பிரிக்கப்படுகிறத; முதலாவத, அபூபகருடன் தீவிரமாக ஆரம்பமான ரோமின்மலோன ஒழுங்கற்ற தாக்குதல்கள்; பின்னர், இஸ்லாமின் முதல் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட யுத்தம் நிறவைேற்றப்பட்ட நூற்ற ஐம்பத ஆண்டுகளைக் கொண்ட ஒர காலப்பகுதி.

நூற்ற ஐம்பத ஆண்டுகள் “ஐந்த மாதங்கள்” என்ற காலத் தீர்க்கதரிசனத்தினால் குறிக்கப்படுகின்றன. இரண்டாம் ஐயோவிற்கும் முந்நூற்ற தொண்ணூற்ற ஒன்ற ஆண்டுகளும் பதினைந்த நாட்களும் ஆகிய ஒர காலத் தீர்க்கதரிசனம் உண்டு. ஆகயைால், முதல் மற்றும் இரண்டாம் ஐயோக்களின் தீர்க்கதரிசன அமைப்பு முடிவதைத் தொடக்கத்துடன் அடயைாளப்படுத்தவதால், அதில் முத்திரயைிடுதலுக்கும் ஒர குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்கும் இடயைில் ஒர பிரிவு அடங்கியுள்ளத. முத்திரயைிடும் சயெற்பாடு முதல் ஐயோவின் வரலாற்றின் தொடக்கத்தில் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்டுள்ளத; அத இரண்டாம் ஐயோவின் முடிவிலும் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்டுள்ளத.

நான்காம் வசனத்தின் முத்திரயைிடுதலைத் தொடர்ந்த, முதல் ஐயோவில், “ஐந்த மாதங்கள்” (நூற்ற ஐம்பத ஆண்டுகள்) வருகின்றன. அந்த ஐந்த மாதங்கள் இருமுறை அடயைாளப்படுத்தப்படுகின்றன: ஒருமுறை ஐந்தாம் வசனத்தில், மறுமுறை பத்தாம் வசனத்தில். இரண்டாம் ஐயோவில் ஆகஸ்ட் 11, 1840 முதல் அக்டோபர் 22, 1844 வரயைிலான முத்திரயைிடும் சயெல்முறைக்கு முன்னதாக இருப்பத, பதினைந்தாம் வசனத்தில் உள்ள “மணி, நாள், மாதம், ஆண்டு” (முன்னூற்ற தொண்ணூற்ற ஒர ஆண்டுகளும் பதினைந்த நாட்களும்) என்ற தீர்க்கதரிசனமாகும். ஒன்றாக, ஒரே தொடர்ச்சியான வரிசயைில், ஐந்தாம் மற்றும் ஆறாம் எக்காளங்கள் முத்திரயைிடும் சயெல்முறயைின் ஒர சித்திரத்தோடு ஆரம்பித்த முடிவடைகின்றன.

இரண்டு கோடுகளாக, “வரிமலே் வரி” எனப் பயன்படுத்தப்பட்டபோத, அவை முதலாம் முகம்மத மற்றும் இரண்டாம் முகம்மத ஆகியோரால் குறிக்கப்படும் ஒர தொடக்கத்தயைும் ஒர முடிவயைும் அடயைாளப்படுத்தகின்றன. “வரிமலே் வரி” என, ஒவ்வொர கோடும் ஒர காலத் தீர்க்கதரிசனத்தை உடயைதினால் உருவாகும் வகயைில், அவை ஒவ்வொர கோட்டிலும் தனித்தனியான இரண்டு காலப்பகுதிகளை அடயைாளப்படுத்தகின்றன. முதல் ஐயோவின் வரலாற்றில், இஸ்லாம் ரோமயைை “வதேனைப்படுத்த” வண்ேடியிருந்தத; இரண்டாம்

ஐயோவில், அத ரோமயைை “கொல்ல” வணே்டியிரந்தத. முதல் ஐயோ ஈட்டிகள், வாள்கள், அம்புகள் ஆகியவற்றின் போராக இரந்தத; இரண்டாம் ஐயோவோ துப்பாக்கிமரந்தை ஆயுதமாக அறிமுகப்படுத்தியத.

“வசனம் 10. அவர்கள் தேள்களுக்கொத்த வால்களயையும், தங்கள் வால்களில் கொடுக்குகளயையும் உடயைவர்களாயிரந்தார்கள்; மனுஷரக்குத் ஐந்த மாதங்கள் தீங்கு சய்யும் அதிகாரம் அவர்களுக்கிரந்தத. 11. அவர்கள்மலே் ஒர ராஜா இரந்தான்; அவன் அடியில்லாத பள்ளத்தின் தூதன்; அவனுடயை பயெர் எபிரயெ மொழியில் அபத்தோன் என்றும், கிரேக்க மொழியில் அவனுக்குப் பயெர் அப்பொல்லியோன் என்றும் உள்ளத.

“இதுவரை, முதல் ஐந்த எக்காளங்கள் ஊதப்பட்டதற்கான விளக்கங்களைக் கீத் எமக்கு வழங்கியுள்ளார். ஆனால் இப்போத நாம் அவரைவிட்டு விலகி, இங்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள தீர்க்கதரிசனத்தின் புதிய அம்சமான தீர்க்கதரிசனக் காலக்கட்டங்களின் பயன்பாட்டை நோக்கி முன்னறே வணே்டும்.

“மனுஷரக்குப் ஐந்த மாதங்கள் வதேனை உண்டாக்குகிற அதிகாரம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டத.—1. இங்கு இந்தக் கள்ேவி எழுகிறத: அவர்கள் ஐந்த மாதங்கள் வதேனை உண்டாக்க வணே்டிய மனுஷர் யார்?—ஐயமின்றி, பின்னர் அவர்கள் கொல்ல வணே்டிய அதே மனுஷரே (வசனம் 15-ஐப் பார்க்கவும்); ‘மனுஷரில் மூன்றிலொர பங்கு,’ அல்லத ரோமப் பரேரசின் மூன்றிலொர பங்கு,—அதாவத அதன் கிரக்ேகப் பிரிவு.

“2. அவர்கள் தங்கள் வதேனைப்படுத்தும் பணியை எப்போத ஆரம்பிக்க வணே்டியிரந்தத? 11ஆம் வசனம் இந்தக் கள்ேவிக்குப் பதிலளிக்கிறத.

“(1) ‘அவர்கள்மலே் ஒர ராஜா இரந்தான்.’ முகம்மத மரணமடைந்த காலத்திலிரந்த பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதிக்குச் சமீபமான காலம் வரையில், முகம்மதியர் பல்வறே தலைவர்களின் கீழ் பல பிரிவுகளாகப் பிளவுபட்டிரந்தனர்; அவர்களயையெல்லாம் மலோக ஆட்சி சய்யும் பொத குடியாட்சி எதவும் அவர்கள்மலே் விரிந்திரக்கவில்லை. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதிக்குச் சமீபமாக, ஒத்மான் ஒர அரசாங்கத்தை நிறுவினார்; அத பின்னர் ஒட்டோமான் அரசாங்கம், அல்லத பரேரசு, என்ற அறியப்பட்டத. அத வளர்ந்த, முக்கியமான முகம்மதியக் கோத்திரங்களயையெல்லாம் தனத ஆட்சிக்குள் கொண்டு வந்த, அவற்றை ஒர மகத்தான ஒரே ராஜ்யமாக ஒரங்கிணைத்தத.”

“(2) ராஜாவின் குணநிலை. ‘பாதாளக் குழியின் தூதன் யார் அவனே.’ ஒர தூதன் என்பத ஒர சய்தியாளர், ஒர சவேகர், நல்லவராகவோ கட்டெவராகவோ இரக்கக்கூடியவர்; அவன் எப்போதும் ஆவிக்குரிய

ஜீவன் என்பதல்ல. 'பாதாளக் குழியின் தூதன்' என்பது, அது திறக்கப்பட்டபோது அங்கிருந்து வெளிவந்த மதத்தின் தூதனை, அல்லது பிரதான சேவகரை, குறிக்கிறது. அந்த மதம் முகம்மதியம்; சுல்தான் அதின் பிரதான சேவகர். 'சுல்தான், அல்லது பொதுவாக அழைக்கப்படுகிறபடி மாபெரும் சேனியர், உயர்ந்த கலீபாவுமாக, அல்லது பிரதான ஆசாரியனுமாக இருக்கிறான்; தன் நபரிலே உயர்ந்த ஆவிக்குரிய கண்ணியத்தையும் உச்ச உலகியலான அதிகாரத்தையும் ஒன்றிணைத்திருக்கிறான்.'—World As It Is, p.361."

"(3) அவன் பெயர். எபிரேய மொழியில் 'அபத்தோன்,' அழிப்பவன்; கிரேக்க மொழியில் 'அப்பொல்லியோன்,' முற்றிலும் அழிப்பவன், அல்லது நாசமாக்குகிறவன். இரண்டு மொழிகளில் இரண்டு வேறுபட்ட பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், இங்கே குறிக்கப்படுவது அந்த ஆட்சியின் பெயரல்ல, அதன் இயல்பே என்பதைத் தெளிவாக அறியலாம். அப்படியானால், இரு மொழிகளிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடி, அவன் அழிப்பவனே. இதுவே எப்போதும் ஒட்டோமான் அரசாங்கத்தின் இயல்பாக இருந்து வந்துள்ளது."

"ஆனால் ஒத்மான் கிரேக்கப் பேரரசின்மேல் தன் முதல் தாக்குதலை எப்போது மேற்கொண்டான்?—கிப்பன், *Decline and Fall*, முதலியவற்றின்படி, 'ஒத்மான் முதன்முதலாக நிக்கோமதேயாவின் பிரதேசத்திற்குள் 1299 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 27 ஆம் நாளில் நுழைந்தான்.'"

"சில எழுத்தாளர்களின் கணக்கீடுகள், அந்தக் காலப்பகுதி ஒட்டோமன் பேரரசின் அஸ்திவார அமைப்பிலிருந்து தொடங்க வேண்டும் என்ற ஊகத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டுள்ளன; ஆனால் இது வெளிப்படையாகவே ஒரு தவறு; ஏனெனில் அவர்களுக்குமேல் ஒரு ராஜா இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் மனிதரை ஐந்து மாதங்கள் வேதனைப்படுத்தவும் வேண்டியிருந்தது. ஆனால், வேதனைப்படுத்துவோரின் முதல் தாக்குதலுக்கு முன்பாகவே அந்த வேதனைக்காலம் தொடங்க முடியாது; அது, மேலே கூறப்பட்டபடி, கி.பி. 1299 ஜூலை 27 ஆகும்.

இந்த ஆரம்பப் புள்ளியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொடர்ந்து வரும் கணக்கீடு, 1838-ஆம் ஆண்டில் J. Litch அவர்களால் Christ's Second Coming, etc. எனப் பெயரிடப்பட்ட ஒரு நூலில் செய்யப்பட்டும் வெளியிடப்பட்டும் இருந்தது.

"'மனுஷரை ஐந்து மாதங்கள் இம்சிக்கும்படியே அவர்களுக்குச் சக்தி இருந்தது.' இவ்வளவுதான் அவர்களுடைய ஆணை விரிந்தது; இடையறாத கொள்ளையிடுதல்களின் மூலம் வேதனைப்படுத்துவதற்கே, ஆனால் அரசியல் ரீதியில் அவர்களைச் சாய்க்குவதற்கல்ல. 'ஐந்து மாதங்கள்,' ஒரு மாதத்திற்கு முப்பது நாட்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால், நமக்கு நூற்று ஐம்பது நாட்கள் கிடைக்கின்றன; மேலும் இந்த நாட்கள் அடையாளார்த்தமானவைகளாக இருப்பதால், அவை நூற்று ஐம்பது

ஆண்டுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. கி.பி. 1299 ஜூலை 27-இல் தொடங்கி, அந்த நூற்று ஐம்பது ஆண்டுகள் 1449-ஆம் ஆண்டை எட்டுகின்றன. அந்த முழுக் காலப்பகுதியிலும் துருக்கிகள் கிரேக்கப் பேரரசுக்கு எதிராக ஏறக்குறைய இடைவிடாத போரில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள், இருந்தபோதிலும் அதை வெல்லவில்லை. அவர்கள் கிரேக்க மாகாணங்களில் பலவற்றை கைப்பற்றி தக்கவைத்திருந்தார்கள், ஆனாலும் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளில் கிரேக்க சுதந்திரம் இன்னும் நிலைத்திருந்தது. ஆனால் 1449-ஆம் ஆண்டில், அந்த நூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளின் முடிவில், ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது; அதன் வரலாறு அடுத்துவரும் எக்காளத்தின் கீழ் காணப்படும்." உரையா ஸ்மித், Daniel and Revelation, 505–507.

யோசியா லிட்ச் கணித்த நூற்றைந்து ஆண்டுகளைக் குறித்து உரியா ஸ்மித் மேற்கோள் காட்டுகிறார்; அவை நிறைவுற்றபோது, அடுத்த எக்காளத்தில் உள்ள மூன்றுநூற்று தொண்ணூற்றொன்று ஆண்டு மற்றும் பதினைந்து நாள் தீர்க்கதரிசனத்திற்கான ஒரு தொடக்கப்புள்ளியை அது குறிப்பதாகும். இந்த இரு தொடர்புடைய காலத் தீர்க்கதரிசனங்களைப் பற்றிய லிட்சின் முன்னறிவிப்பை குறித்து சகோதரி வைட் இவ்வாறு பதிவு செய்தார்:

"1840 ஆம் ஆண்டில் தீர்க்கதரிசனத்தின் இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க நிறைவேற்றம் பரவலான அக்கறையை எழுப்பியது. அதற்கு இரண்டு ஆண்டுகள் முன்பு, இரண்டாம் வருகையைப் பிரசங்கித்த முன்னணி ஊழியர்களில் ஒருவரான ஜோசையா லிட்ச், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 9 ஆம் அதிகாரத்தின் ஒரு விளக்கவுரையை வெளியிட்டு, ஒட்டோமன் சாம்ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சியை முன்னறிவித்தார். அவரது கணக்கீடுகளின்படி, இந்த அதிகாரம் முறியடிக்கப்பட வேண்டியது... 1840 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 11 ஆம் நாளில், அப்போது கான்ஸ்டான்டிநோபிளிலிருந்த ஒட்டோமன் அதிகாரம் சிதைக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். மேலும் இது அப்படியே இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்."

"குறிப்பிடப்பட்ட அதே காலத்தில், துருக்கி தன் தூதர்களின் மூலம் ஐரோப்பாவின் கூட்டமைந்த வல்லரசுகளின் பாதுகாப்பை ஏற்றுக்கொண்டது; இவ்வாறு தன்னை கிறிஸ்தவ ஜாதிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்துக்கொண்டது. இந்த நிகழ்வு தீர்க்கதரிசனத்தைத் துல்லியமாக நிறைவேற்றியது. இது அறியப்பட்டபோது, மில்லரும் அவரது உடனிருந்தவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்த தீர்க்கதரிசன விளக்கத்தின் கோட்பாடுகள் சரியானவை என்பதை அநேகர் உறுதியாக நம்பினர்; மேலும் அத்வென்ட் இயக்கத்திற்கு அதிசயிக்கத்தக்க ஒரு ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டது. கல்வியிலும் பதவியிலும் உயர்ந்தவர்கள் மில்லருடன் இணைந்து, அவருடைய கருத்துக்களைப் பிரசங்கிப்பதிலும் வெளியிடுவதிலும் ஈடுபட்டனர்; 1840 முதல் 1844 வரை இந்தப் பணி விரைவாக விரிந்தது." The Great Controversy, 334, 335.

முதல் மற்றும் இரண்டாம் ஐயோங்கள், ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய இரண்டு காலத் தீர்க்கதரிசனங்களால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் ஐயோ, முத்திரையிடுதலின் ஒரு விளக்கத்துடன் ஆரம்பமாகிறது; இரண்டாம் ஐயோ, ஆகஸ்ட் 11, 1840 முதல் அக்டோபர் 22, 1844 அன்று ஏழாம் எக்காளம் ஊதப்படும் வரையிலான வரலாற்றுடன் முடிவடைகிறது; அதுவும் முத்திரையிடுதலின் ஒரு விளக்கமே ஆகும். ஆரம்பமும் முடிவும் ஆல்பாவும் ஓமேகாவும் ஆகியவரின் கையொப்பத்தைத் தாங்குகின்றன; ஏனெனில், கிறிஸ்து ஒரு வாரத்திற்காக உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்தின வரலாற்றைப் போலவே, இந்தக் காலப்பகுதியும் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் காலப்பகுதி முதல் முகம்மதுடன் ஆரம்பித்து, இரண்டாம் முகம்மதுடன் முடிவடைகிறது. இரண்டாம் காலப்பகுதி, “தேவனுக்கு முன்பாக இருக்கும் பொன் பலிபீடத்தின் நான்கு கொம்புகளிலிருந்தும் வரும் ஒரு சத்தம்” என்பதுடன் ஆரம்பித்து, “என்றென்றைக்கும் உயிரோடிருக்கிறவரையும், வானத்தையும் அதிலுள்ளவைகளையும், பூமியையும் அதிலுள்ளவைகளையும், சமுத்திரத்தையும் அதிலுள்ளவைகளையும் படைத்தவரையும் கொண்டு, இனி காலம் இருக்காது” என்று சத்தியம்பண்ணுகிற கிறிஸ்துவின் “சத்தத்தால்” முடிவடைகிறது.

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.

> “தேவனுடைய ஜனங்களின் கடந்தகாலப் பயணங்களின் மாபெரும் வரலாற்றைப் பற்றிய சந்தேகத்தை மனதில் எழுப்பும்படியாக சாத்தான் தூண்டக்கூடிய எந்தக் கேள்வியும், அவன் சாத்தானிய மகிமையை மகிழ்விக்கும் ஒன்றாகவும் தேவனுக்கு அவமதிப்பாகவும் இருக்கும். கர்த்தர் வல்லமையுடனும் மிகுந்த மகிமையுடனும் விரைவில் நம் உலகத்திற்கு வருகிறார் என்ற செய்தி சத்தியமாகும்; 1840 ஆம் ஆண்டில் அதன் அறிவிப்பில் அநேகக் குரல்கள் எழுப்பப்பட்டன.”
> Manuscript Releases, volume 9, 134.